

IV. Mâdhavam, umbraculum calamorum in ripa Yamunae ^{mandam} tarde ingressum, vi

1. amoris obrutum, alloquuta est amica Râdhae:

Cant. 8. »Despicit Santalum, radium lunae putat incommodum aegre ferendum, Ma-

2. layae ventum venenum censet ob frequentationem locorum, quibus habitant serpentes, illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta. *dhavanaya*

3. In vitali cordis parte, ut te a sagitta Amoris crebro volitante tutetur, magnam facit loricam e reticulo foliorum nymphaearum, guttis aquae madidarum, illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.

4. Floreum parat lectum ex acervo telorum dei floriiaculi, tanquam votum te amplectendi caussa institutum, magnarum deliciarum comparatione amoenum; illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.

5. Gerit generosam vultus sui nymphaeam, in quam nubis instar oculus infundit humorem, tanquam lunam, cuius nectareum flamen stillatur morsu dentium draconis immanium; illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.

6. Clam te pingit musco, quasi tu factus esses Deus, crudelis iaculator; genua inflectit, Makaram coram deponens, et quam manu tenebat, novae Mangiferae sagittam, illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.

7. Identidem haec profert verba: »o Mâdhava, tuos amplexa sum pedes; quamdiu tu propitius non es, etiam nectarifluus lunae radius mihi excitat corporis febrim,« illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.

8. Te, nactu difficillimum, meditationi immersa ^{parah} coram se ^{pankalpa} imaginata, queritur, ridet, defetiscitur, lacrimat, tremiscit. algorem et ardorem alternat; illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.

9. Si saltatio instituenda est hilariter, recitandus est maximopere hic sermo tenerae puellae, Haris absentia cruciatae, a Jayadêva, pio vate, concinnatus. Illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.

10. Habitatio ei instar silvae ferae est; suavium amicarum orbis more cassis angit, gemitus ardore aequiparant conflatas incensae silvae flammis; illa ob tuam